

Abstrakt

Ochrana nepominutelného dědice byla vždy vnímána jakožto střet zůstavitelovy vůle a principu familiarizace. Předmětem mé diplomové práce je popsání hmotněprávní úpravy nepominutelných dědiců a institutů s touto problematikou souvisejících, tedy jejich ochrana a vydědění, nejen z pohledu současné právní úpravy dle zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ale i z pohledu jejich historického vývoje.

Diplomová práce systematicky členěna do čtyř kapitol, které jsou dále rozděleny na podkapitoly.

První z nich má obeznámit čtenáře s problematikou dědického práva prostřednictvím vymezení jeho základních pojmů, vylíčení historického vývoje od dob práva římského přes Všeobecný zákoník občanský známý pod zkratkou ABGB až po novodobé právní předpisy z roku 1950 a 1964 a zohlednit jejich vliv na současnou právní úpravu. Na konci kapitoly popisují základní zásady, jež dědické právo provází.

Druhá kapitola se zabývá vymezením pojmu nepominutelný dědic, určením velikosti povinného dílu na základě potomkova věku, jeho výpočtu s možností případného započtení a princip pro jeho vyplacení. Dále je zde pojednáno o způsobech ochrany práv nepominutelného dědice.

Třetí kapitola je věnována samotnému vydědění. Vymezuji zde pojem vydědění a okruh taxativně určených důvodů, pro které lze nepominutelného dědice zbavit či zkrátit v právu na povinný díl. Současně je zde pojednáno o institutech, které jsou s vyděděním úzce spjaty. Jedná se především o prohlášení o vydědění a jeho změny vzhledem k současné právní úpravě. Tuto kapitolu uzavírá pojednání o nových institutech dědického práva, tedy o vydědění mlčky a po právu a tzv. negativní závěti.

Poslední kapitola stručně poukazuje na vnímání nepominutelných dědiců a důvody, pro které je lze z práva na povinný díl tyto osoby vyloučit u našich sousedů v Německu a na Slovensku.